A°. 1816. N°. 22.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 20 Februarij.

's GRAVENHAGE, den 16 Februarij.

(No. 18.)

Wij WILLEM, bij de gratie GODS, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Alzoo wij in overweging genomen hebben de noodzakelijkheid, om over te gaan tot het regelen van 's Rijks uitgaven, over den jare 1816;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg van de Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, zoo als wij goedvinden en verstaan, bij deze

Art. 1. De begrooting der uitgaven van het Rijk, over den jare 1816, wordt vastgesteld op den navolgenden voet, als:

Eerste	Hoofdst.,	Huis des Konings	f 2,600,000: 0: 0
Tweede	Hoofdst.	Hoge Kollegien	1,220,000: 0: 0
Derde	Hoofdst.	het Departement van den Secretaris van Staat	330,000: 0: 0
Vierde	Hoofdst.	het Departement van Buitenlandsche zaken	890,000: 0: 0
Vijfde	Hoofdst.	het Departement van Justitie . . .	4,000,000: 0: 0
Zesde	Hoofdst.	het Departement van Binnenlandsche zaken	2,300,000: 0: 0
Zevende	Hoofdst.	het Departement van den Hervormden en andere Eerodienst, behalven die der Roomsch-Katholieken . . .	2,216,000: 0: 0
Achtste	Hoofdst.	van het Departement van den Roomsch-Katholieken Eeredienst	1,600,000: 0: 0
Negende	Hoofdst.	het Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen	1,000,000: 0: 0
Tiende	Hoofdst.	het Departement van Financien	23,500,000: 0: 0
Elfde	Hoofdst.	het Departement van Marine . . .	6,150,000: 0: 0
Twaalfde	Hoofdst.	het Departement van Oorlog . . .	29,000,000: 0: 0
Dertiende	Hoofdst.	het Departement van den Waterstaat en Publieke Werken	5,000,000: 0: 0
Veertiende	Hoofdst.	het Departement van Koophandel en Kolonien	2,000,000: 0: 0
Vijftiende	Hoofdst.	Onvoorziene Uitgaven	1,000,000: 0: 0
		Totaal . . .	f 62,000,000: 0: 0

De tegenwoordige wet zal worden geinsereerd in het Staatsblad.

Gegeven in 's Gravenhage, den 11den Februarij des jaars 1816, het derde van Onze regering.

(*geteekend*) WILLEM.

Van wege den Koning,

(*getaekend*) A. R. FALCK.

BEVELSCHRIFT.

Wij Mr. CORNELIS FELIX VAN MAANEN, Minister van Justitie, als volgens Besluit van Zijne Majesteit den KONING der Nederlanden, in dato 6 October 1815, blijvende waarnemen de functien van het tot dus verre bij ons bekleedde ambt van eerstan President van het Hoog Geregtshof in 's Gravenhage.

Bevelen uit krachte van de Wet, dat de Assises in de Provincie Gelderland voor het eerste-vierendeel-jaars van den jare 1816 zullen geopend worden te Arnhem, op *Vrijdag den negen-en-twintigsten Maart* van dat jaar, des morgens ten *tien* uren, op den voet bepaald bij de artikelen 16, 17 en 18 der Publicatie van den 11 December 1813.

Benoemen om dezelve te presideren den Heer Mr. BOUDEWIJN DONKER CURTIUS Raadsheer in bovengemeld Hoog Geregts-Hof;

En gelasten, dat deze ter diligentie van den Heer Procureur Generaal zal worden bekend gemaakt en afgekondigd.

Aldus gedaan in 's Gravenhage, den tienden Februarij 1816 zestien.

VAN MAANEN.

Van wege den Heer Eersten President:

De fungerende Eerste Griffier van het Hoog Geregtshof.

J. H. SPEIRMAN.

ARNHEM, den 17 Februarij.

Men zal zich herinneren dat wij door dit dagblad van den 12 Januarij 1815, de bijzonderheden hebben medegedeeld van eene, dags te voren, in het winter-saisoen zeldzame, uitbarstig van den bliksem, bij eene zware hagel- en sneeuw-bui, waardoor een der houten pijlaren van den grooten Toren dezer Stad werd aangestoken, doch welke brand weldra gebluscht werd en geene gevolgen had.

Eene dergelijke, zoo spoedig daar op gevolgde, gebeurtenis, stelt ons in de gelegenheid tot het mededeelen van het navolgende verslag, waarvan de bijzonderheden voor den natuur-onderzoeker zeker niet onverschillig kunnen zijn.

Gisteren waaide het, bij den sedert een paar dagen ingevallen dooi, tamelijk sterk, uit het west-zuid-westen, en de lucht was met regenbuijen bezet.

Des avonds tusschen half zeven en zeven uren, kwam er, bij hevigen wind, eene zware hagel- en sneeuw-bui uit het westen opzetten. Even na zeven uren, toen de bui boven de Stad hing, barste op het onverwachts eene zware bliksemstraal uit; dadelijk opgevolgd wordende door eenen donderslag, gelijk aan een zwaar kanonschot, waarvan het ontzettend terugkaatsend gerateI in de zeer laag hangende wolken nog eenige seconden bleef aanhouden. Men heeft den bliksem, in de gedaante van slinkelhaak (eene staart van wit-blaauwachtig vuur, even als die van een voetzoeker, achter zich latende:) wederom zien vallen op den top van den grooten Toren. Aldaar heeft zich de straal verdeeld. Het eene gedeelte maakte in het lood van het leijen-dak des Torens, onder den zolder van den Torenwachter, bij den vierden of ijzeren omgang, een gat, ter grootte van een due-gulden, en stak de daaronder liggende zware eiken balk in brand. Het andere gedeelte viel eerst op het dak van het huis van den Boekverkooper NIJHOFF, in de ketelstraat, op den hoek van Marienburg, op eenen aanmerkelijken afstand van den grooten Toren gelegen; en verbrijzelde drie pannen, waarvan men alleen het gruis op den zolder heeft gevonden. De zwavel- en salpeter-lucht op dezen zolder (was zeer sterk. Door de groote persing is een dakvenster, dat goed gegrendeld was, opengeslagen. De bliksem heeft daardoor een uitweg gevonden, en zoodoende is den brand in dit huis gelukkig voorgekomen. De vuurstraal heeft vervolgens (:zoo als dit door aldaar in de buurt wonende personen is opgemerkt:) eene cirkel-vormige rigting genomen, over Marienburg en de Ruiterstraat. Eindelijk zag men dit geducht natuur-verschijnsel, terwijl de donder nog ratelde, als een vuurklomp, ter grootte van een kinderhoofd, zich rondom de reverbere voor het Burger-Weeshuis, in de Ketelstraat geplaatst, slingeren, en bersten, een groot aanta sterk lichtende vonken, even als die van vuurpijlen, van zich verspreidende. De zwavel- en salpeter-lucht was ook aldaar zeer sterk; doch er was aan het huis geene schade geschiedt.

Zoo dra men op de groote markt den brand aan den Toren ontdekt, en aan den jongsten Zoon van den kortelings overleden opzigter van het uurwerk, W. te WINGEL, daarvan kennis gegeven had, begaf zich deze, met den opzigter van de brandspuit op den Toren, VAN DUREN, vergezeld, derwaarts. Op den zolder, nabij den brand gekomen zijnde, worden zij de vagenhakken bezoren; sluegen die in den boest open, vinden de aldaar geplaatste handbrandspuit; begaven zich daarmede, niet zonder gevaar, op den ijzeren omgang, en hadden het geluk, door dunnen ijver, waarvan zij ook nu nimmer een paar geleden in een gelijk geval, de sterkste blijken hadden gegeven, het vuur spoedig meester te worden. In den bak was reeds een aanmerkelijk gat gebrand, en het lood gedeeltelijk gesmolten.

Na den donderslag, bleef het nog eenigen tijd zeer sterk sneeuwen en hagelen; de wind liep vervolgens naar het noorden. De lucht werd woest en stormachtig. Van tijd tot tijd zag men het in de verte weerlichten. Deze nacht heeft zich de vorst hervat; hedan hadden wij afwisselende sneeuw- en dooijbuijen, en tegen den avond is de koude toegenomen.

Daar nu hier zulk een kort uitvak; dezer Stads Toren tweemaal door den bliksem getroffen is geworden, en de rampen die daarvan het gevolg hadden kunnen zijn tot hiertoe nog gelukkig zijn voorgekomen, zoo is het te wenschen dat het Stads-Bestuur het plaatsen van [illegible] op dezelfde [illegible] punt van overweging zij, en dat de kosten [illegible] meer bedragend, door een [illegible] kinderpaal mogen wezen in het [illegible] der [illegible] heilzaamste uitvindingen die wij aan den [illegible] te danken hebben.

[*In onze volgende zullen wij de naauwkeurige waarnemingen op den Barometer en Thermometer, op den 16 dezer, ons door eene geachte hand medegedeeld, als mede de uitwerksels van dit onweder te* Zutphen, *plaatsen.*]

Den 18 Februarij. In No. 19 van dit Dagblad, plaatsten wij een adres van den zaak-gelastigde van Rusland, bij de Hansee-steden, betrekkelijk het verdrijven der Jesuiten, uit Petersburg. In een brief uit Weenen van den 2 dezer, wordt, deswegens nader gezegd, dat een Jesuit, die als Leeraar bij de Princes *Narischin*, dochter van den Rus-Keizerl. Opperkamerheer, aangesteld was, zich veroorloofd had, deze zestienjarige Dame, zonder voorweten van hare ouders en in derzelver afwezendheid, de gronden der R. Kath. Religie, zoodanig in te prenten, dat zij de Grieksche kerk plegtig afzwoer en zich daardoor de ongenade harer ouders en van den Keizer op den hals haalde. Er werd streng onderzoek gedaan, en men bevond dat reeds 72 jongelingen en jonge meisjes; meest uit de aanzienlijke huizen, hun geloof verzaakt hadden. Dit geval had voornamelijk de bekende *Ukaze* des Keizers ten gevolge.

WEENEN, den 30 Januarij.

De spraak gaat algemeen, dat zich in Beijeren en aan de grenzen van den Opperpaltz, een nieuw Oostenrijksch Leger-corps van 80,000 man bij den anderen vergadert; want uit een met grond opmaakt, dat de onderhandelingen met Beijeren eene ernstige wending hebben genomen, het welk de op heden ingekomene berigten uit Opper-Oostenrijk allezints schijnen te bevestigen. Die uit Lienz, gisteren ontvangen, zeggen, dat het Hoofd-kwartier van den Luitenant Veldmaarschalk *Bianchi* zich aldaar nog bevindt; dat de Artillerie daar nog bestendig aankomt, en dat de Veldequipage van den kommanderenden generaal in die stad ingelijks gesurveerd was.

Van den 4 Febr. De onderhandelingen met Beijeren schijnen zich wederom te verlengen, en het onlangs alhier algemeen verspreid gerucht, dat Salzberg en het Innviertel, dezer dagen zouden zijn overgegeven, is ongegrond. Gisteren vertrok van hier nog een transport Artillerie naar de Armee in Opper-Oostenrijk.

(*Zuschauer*)

LONDEN, den 9 Januarij.

Gisteren, is er eene gewigtige questie in den Staatsraad beslist; een emigrant, die, onder *Buonaparte*, in Frankrijk was teruggekeerd, requireerde eene revisie van het geen, negen jaren geleden, gebeurd was, als zijnde zekere formaliteiten, als toen, bij den verkoop zijner goederen, niet in acht genomen. Eene regtbank had zich ten voordeele van den reclamant verklaard; doch de Staatsraad had dezen eisch eenpariglijk verworpen, en de deur voor soortgelijke reclames in het vervolg gesloten. De emigrant, een günstigeren uitslag van de tegenwoordige geestgesteldheid der ultra-royalistische partij verwachtende,

hernieuwde zijn verzoek bij het comité over geschilzaken; en aldaar werd de uitspraak gedaan, ofschoon tegen het advies der bekwaamste regtsgeleerden van Frankrijk, dat de questie andermaal aan den Staatsraad ter visie zou verzonden worden. Na een vrij hevig debat en niet geringe bitterheid van beide kanten betoond, werd de beslissing van den vorigen Staatsraad gehandhaafd en bevestigd, en dus hebben de koopers van nationale goederen niet meer te vrezen. De Heer *Barbé-Marbois* wilde, dat alle bijzondere oogmerken ter zijde zouden gelegd worden, en verklaarde, dat het de bedoeling en de wensch van den Souverein was, het charter, (in dezen) en alle andere groote nationale questien, krachtdadig te handhaven.

De zuivere Koningsgezinden beschouwen dezen tegenstand als eene trouweloosheid, en beklagen zich, dat men deze zaak dus ontijdig had voorgedragen, daar anders hunne phalanges de overhand zouden behaald hebben, zoo niet door kracht van bewijs, dan ten minste door de meerderheid van getal.

Alle de Cabinets-littéraires, waar de fransche nieuwspapieren plagten gelezen te worden, zijn gesloten, om dat men zich aldaar al te vrije gesprekken voorloopig en verboden schriften kon vinden. De Engelsche papieren zijn thans dan een zoo zwaar port onderhevig, dat zulks bijna met een verbod gelijk staat, inmiddels en ontrent 6 Engelsche schellingen voor elk blad betaald worden.

Verleden donderdag avond, gaf lord *Kinnaird* een bal, alwaar zeer veel menschen waren; het was op hetzelve, dat hij, omtrent 10 uren, order kreeg om Parijs binnen 48 uren te verlaten. Sir *Charles Stuart*, welke aldaar tegenwoordig was, begaf zich dadelijk naar den Hertog de *Richelieu*; dan, gisteren nacht, ten twaalf uren, had hij nog geene verzachting in die strenge order kunnen verkrijgen.

(*The Star.*)

Van den 10 Febr. Altijd oorlog!!! — Het is de waarheid en vredelievende *Morning-Chronicle* die spreekt: „Europa wordt met een nieuwen oorlog bedreigd, de vereenigde Mogendheden, die het met malderen onecht zijn geworden, staan gereed om de wapenen op te nemen; en zulks, wel te verstaan, om dat het Fransche Gouvernement eene groote houding aanneemt, om de natie in de slaafsche onwetendheid van de 16de Eeuw terug te brengen. De *Chronicle* vraagt vervolgens of Engeland dan alleen zoo vele opofferingen gedaan heeft, om het despotismus wederom daar te stellen, en de natien onder het juk te krommen, &c."

Bijna dagelijks leveren de Engelsche dagbladen de dubbele proef op van de nuttigheid der vrijheid van de Drukpers, en van het misbruik dat daarvan door ongelegde lof kwaadwillige schrijvers kan worden gemaakt. Zij werpen zich tot verheven Regters op van al de Souvereinen; en wee hem, die geen stelsel van Gouvernement aanneemt, dat niet met hunne denkbeelden overeenstemt. De eerbied die men aan gekroonde Hoofden schuldig is, de inschikkelijkheid, die de geallieerde natien over en weder, voor elkanderen moeten hebben; de betrekkingen door de Tractaten van vrede en vriendschap vastgesteld; de regels van welvoeglijkheid; niets kan deze onverbiddelijke verdedigers der Rebellen van alle landen, tegenhouden. Sedert eenige dagen is de Koning van Spanje inzonderheid het voorwerp van hunnen aanval geweest; en deze is zoo geweldadig dat zij volkomen regtvaardigd de navolgende opmerkingen van een Engelsch schrijver, die ook van zijnen kant gebruik maakt van de vrijheid die de wetten van zijn land hem verzekeren:

Volgens de taal die men in het openbaar ten aanzien van den Koning van Spanje houdt, zoude men moeten gelooven dat wij met hem in oorlog zijn, of dat er in de wetten van ons land eene revolutie heeft plaats gehad. Hij wordt in de publieke dagbladen bestempeld met de namen van een elendeling, een dwingeland, een moordenaar, en men voegt er valschelijk bij, dat deze taal ook in het Gouvernement gepaard is geworden. Men raadt tegen hem, op eenen hoogen toon, eenen opstand aan, en de afscheiding van zijne Amerikaansche Kolonien wordt als eene gewenschte zaak opgegeven. Dezelfde gevoelens worden ten aanzien van het grootste gedeelte der overige Mogendheden van Europa verkondigd. Wanneer deze losbandigheid niet beteugeld wordt, dan zullen de andere natien, Engeland buiten de wet der volken stellen, even zoo als Buonaparte zulks gedaan heeft. Het zal gevaarlijk worden Engelsche personen of geschriften in andere landen te doen binnenkomen. Niet slechts dat Frankrijk de Engelsche dagbladen zal verbieden, maar ook de overige Mogendheden zullen ons als Brandstigters beschouwen, waar tegen men niet genoeg op zijn hoede kan zijn.

(*Jour. de la Belgique*)

PARIJS, den 7 Februarij.

Het zoen-feest is, den 20 Januarij, te Châteauroux en in de gemeente van het departement de Indre met die pracht gevierd, welke de plaatselijke gesteldheid heeft toegelaten. Te Valencaij hebben eenige slechte lieden, die dronken waren, deze plegtigheid willen storen, door de straten door te loopen en oproerkreeten te doen hooren. De regeering heeft op staande voet bevolen, dat de schuldigen in hechtenis genomen en teregtgesteld zouden worden, en heeft hen naar den procureur des Konings doen brengen.

(*Journal Général de France.*)

Het Rapport van den Heer *Royer de Laborie*, het geen thans het ontwerp uitmaakt der discussien van de Kamer der Gedeputeerden, is een zeer welsprekend en fraaij stuk, waarin de toestand van de Geestelijkheid met de levendigste kleuren geschilderd word. In hetzelve vindt men onder anderen de volgende beschrijving van de Geestelijkheid voor de omwenteling:

„ De meesten onzer hebben nog dat prachtig gebouw, dat werk des hemels, des tijds, van onze Koningen en van onze vaderen, dat schoon gedeelte van de nationale grootheid, hetwelk Frankrijk zoo trotsch was aan Europa te toonen, staande gezien, dat gedenkteeken van rijkdom, macht, gezag, deugd, roem en geest tevens, dat zich boven alles zoo schitterend verheven had in de groote eeuw en aan de zijde van den grooten Koning; zichtbare Voorzienigheid, welke alleen, de almacht harer gaven, tegen de algemeene rampen in de weegschaal stelde; met de volkeren wedijverende in getrouwheid jegens den troon, en met den troon in weldadigheid en goedheid voor de volkeren; een zoo achtbaar als nuttig ligchaam, hetwelk, van de hooge geboorte van eenigen van deszelfs opperhoofden, alleen de eer zonder hoogmoed ontleenende, een kort bestek scheen te zijn der geheele maatschappij, waaryan het de ziel en het zedelijk verband was, om dat het tot zijne waardigheden en belooningen, naast den zoon der Vorsten, den door deugd en kunde aangeprezen zoon van den konstenaar verhief; gelijk in alles aan die gelukkige en magtige Monarchie, waar van het de sterkste steun was, zoude men gezegd hebben, dat, ingevolge de onvermijdelijke wet der menschelijke verheffingen en vernederingen, het door zijne grootheid voor het gevaar gewaarschouwd was; en door deszelfs buitengemeene weldadige voorspoed met zijn ondergang bedreigd werd: deszelfs overblijfselen hebben nog, in naam der Franschen en in de zaak der wettigheid, de achting en de bewondering van het gastvrij Europa verdiend: de Geestelijkheid van Frankrijk, als ware het dat zij de glans van haar lang leven door het eindigen daar van hadt willen vermeerderen, bood alleen aan om dat gebrek te vervullen, waarin men haar zelve nederstortte, niet om het te dempen, maar om het nog dieper te graven. Dus zal zij steeds te voorschijn treden in de rampen en misdaden der omwenteling, wier woede weldra het bloed der heilige Martelaren met dat van den Koning-Martelaar ging vermengen; zij zal gezegend worden door de rouw der geschiedenis, meer dan ooit het levend en getrouw beeld van God, die door de stem zijner dienaren, die weder Propheten geworden waren, nog eenmaal de Franschen scheen te willen waarschuwen, om de storm af te bidden, voor dat dezelve toegelaten werd de aarde te verwoesten."

De tegenwoordige staat der Geestelijkheid beschrijft hij aldus:

„ Het geen het meest verwondering baat, is, dat nog iets aan die verwoesting heeft kunnen ontsnappen, dat men den laatsten Priester niet op de puinhoopen van de laatste kerk heeft zien omkomen.

Ook zijn vier duizend dorpskerken, alzoo wonderdadig gespaard, zonder eeredienst, zonder leeraren.

Vierduizend kerken! Drie of vier Millioenen zielen! O vroomheid onzer Vaderen, wat is er van uwe gaven, wat van uwe voorzichtigheid geworden! O heilige *Lodewijk* en o groote Koning, wien, te midden uwer roem of rampen, de Godsdienst immer tot eerste zorg en eerste zaak verstrekte, welk een tafreel levert Frankrijk niet aan uwe blikken?

Zeven Bisdommen zonder Bisschoplijke woning, zeventien Seminaria zonder gestichten! Zij zijn verdwenen die heilige prachtige huizen, waarin de Godsdienst de kinderen van God gelijk met de kinderen der Koningen scheen te willen huisvesten.

Dertien duizend Parochien, zonder Pastorijen. Zij verheffen zich niet meerder in elk dorp, die gebouwen, wier nederige pracht de aanblikken der heidadigheid vertroosten, door de verzekering, dat de bewoner der stulpen, die hen omringden, nimmer zonder hulp, en dat de armen, die zelfs van eene hut verstoken waren, nimmer zonder schuilplaats zijn zouden?

Overal liggen de kerken in puinhoopen; en, op dat gezigt, moest de vreemdeling, die door onze rampen en misdaden onder ons gebragt was, zich niet verwonderen, dat de meineed meenigvuldig was in een land, waar God genen tempel had, en dus het volk zonder godsdienst, de harten zonder geloof en het geweten zonder God waren."

ITALIEN, den 24 Februarij.

De bezuinigende oogmerken des Konings, strekken zich zelfs uit tot de Costumes van het Hof, waaraan de Luxe voorheen verbazende sommen besteedde. Hij zelfs draagt eene eenvoudige blaauwe Frak; — Men prijst zeer zijne regtvaardigheid. Onlangs versocht hem de orde der Bedelmonniken, om haar die eigendommen terug te geven, die onder het vorige Gouvernement verkogt waren geworden. *Ik ben niet rijk genoeg*, antwoorde FERDINANT, *om deze goederen wederom te koopen; en te zeer vervreemd van de gevoelens van een Dwingeland, om die, met geweld, te hernemen.*

Heden verloste vrij voorspoedig van een welgeschapen **ZOON**, de Hoog Welgeboren Vrouwe Baronesse CHARLOTTE ALEXANDRINE VAN WESTERHOLT, geliefde Echtgenoote van den Hoog Welgeboren Heer Baron R. A. A. C. M. VAN HEECKEREN TOT MOLECATEN.

Zutphen, den 15 Februarij 1816.

Arnhem, den 13 Februarij. Heden overleed alhier in den ouderdom van bijna tachtig Jaren, de HWGeb. Heer W. C. Hr BARON VAN LIJNDEN VAN BLITTERSWIJK.

---

† † VERKOOPING ter Rolle van Geregtelijke Uitwinningen bij de † Regtbank van eersten Aanleg te Zutphen.

1. Een HUIS No. 154, HOF en SCHEUREN, staande en gelegen binnen *Varseveld*, Kwartier van *Zutphen*, aan de gemeene straat naar *Doetinchem* en den hof van *G. J. Arentsen*.

2. Een vierde gedeelte van het ERVE en GOED *Vossers*, met het daarbij behoorende VEEN, BOOMGAARD, BOSCHGROND, BOUW- en WEIDELANDEN gelegen in de Gemeente *Varseveld*, Buurschap *Heelweg*, in pacht bij *Gerrit Willem Vossers*.

Gearresteerd als onroerend goed ten laste van *Gerhard Theodoor Grimmelius*, koopman, en zijne huisvrouw *Johanna Gerharda Aleida Snethlage*, wonende in *Varseveld*.

Ter requisitie van *Leonard Meenderink*, ontvanger der Hervormde Gemeente te *Gene*, Kwartier *Arnhem*, Provincie *Gelderland*, hebbende tot Procureur Mr. *H. J. Thooft*, woonende te *Zutphen*.

Bij proces-verbaal gedagteekend den dertiendan Januarij achttienhonderd zestien, overgeschreven ten kantore der Hypotheken te *Zutphen* den achttiendan van dezelfde maand, en ter griffie van de Regtbank van *Zutphen* den zeventwintigsten van gezegde maand Januarij, waarvan kopie gelaten is aan *C. van Renesse*, griffier van het Kanton *Ter Borg* en aan *A. Heeselink*, Burgemeester van *Varseveld*.

De eerste afkondiging der memorie van lasten zal plaats hebben op Dingsdag den zesentwintigsten Maart achttienhonderd zestien des morgens ten tien uren ter rolle voornoemd.

In fidem,

H. J. THOOFT,

Procureur.

P. NIJHOFF, Boekverkooper te Arnhem, geeft uit: *Nieuw Schoolboek der* AARDRIJKSKUNDE, *ingerigt volgens de Akte van het Weener Congres van den 9 Junij en het Tractaat van Parijs van den 20 November 1815.* — Daar in dit werkje over ons Vaderland, met deszelfs nieuwe Zuidelijke Provincien, breeder wordt uitgeweid dan over andere Landen, en in het bijzonder de onderscheidene Staten van het Duitsche Verbond met de meest mogelijke naauwkeurigheid, hoewel tevens zoo beknopt, als in een Schoolboekje vereischt wordt, behandeld zijn; is hetzelve niet alleen tot Schoolgebruik bijzonder dienstig, maar ook onmisbaar voor elk, die met de tegenwoordige Staatkundige verdeeling van Europa bekend wil zijn. — Hetzelve is te bekomen à 7 stuivers, doch voor Schoolonderwijzers, bij getallen, tot mindere prijzen.

TE ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.